

CURTEA DE APEL CLUJ - SECȚIA PENALĂ
DOSAR nr. 1043/33/2013*
COMPLET 18F
TERMEN DE PRONUNȚARE: 26.03.2021, ORA 08:30

Către
CURTEA DE APEL CLUJ,

Subsemnatul avocat ALEXANDRU LELE, în calitate de **apărător ales al inculpatului TELEPTEAN MIHĂIȚĂ**, în complinirea și susținerea concluziilor mele orale din data de 12.03.2021 (când a avut loc dezbaterea cauzei), în baza art. 390 alin. (2) Cod pr. pen., am formulat și vă înaintăm prezentele

CONCLUZII SCRISE

pe care, având în vedere probatoriul legal administrat în cauză, astfel cum se regăsește acesta la dosarul dvs. mai sus rubricat, solicităm să le aveți în vedere la solutionarea cauzei, urmând ca prin hotărârea pe care o veți pronunța, în baza art. 396 alin (5), art. 16 alin. (1) lit. a, art. 398 rap. la art. 275 alin (3), toate din Cod pr. pen, să dispuneți:

- constatarea faptului că legea penală mai favorabilă este Codul penal de la 1969;
- achitarea inculpatului TELEPTEAN MIHĂIȚĂ sub aspectul comiterii infracțiunilor de trafic de influență, complicitate la dare de mită și complicitate la luare de mită, prev. de art. 257 din Codul penal de la 1968 rap la art. 6 din Legea nr. 78/2000, art. 26 Cod penal rap la art. 255 Cod penal și art. 6 și 7 alin, 2 din Legea nr. 78/2000, art. 26 Cod penal rap la art. 254 Cod penal și art. 6 și 7 alin. 1 din Legea nr. 78/2000, deoarece faptele nu există;
- ca toate cheltuielile avansate de stat pentru efectuarea urmăririi penale și judecarea cauzei să rămână în sarcina acestuia.

În acest sens, invocăm prev. **art. 1 al. (2) Cpp.** (cu referire la *garantarea drepturilor* noastre prin raportare la art. 6 și 17 din CEDO),

art. 4 al. (2) Cpp. (cu referire la *obligația de interpretare în favoarea inculpatului a oricărei îndoieli*), art. 5 al. (1) Cpp. (cu referire la *obligația de asigurare a aflării adevărului pe bază de probe*), art. 8 Cpp. (cu referire la *respectarea garanțiilor procesuale și a drepturilor inculpatului, astfel încât nicio persoană nevinovată să nu fie trasă la răspundere penală*), art. 10 al. (5) Cpp. (cu referire la *obligația organelor judiciare de a asigura exercitarea deplină și efectivă a dreptului la apărare al inculpatului*), art. 102 al. (2) teza II Cpp. (*Condamnarea se dispune doar atunci când instanța are convingerea că acuzația a fost dovedită dincolo de orice îndoială rezonabilă*) și art. 396 al. (2) Cpp. (*Condamnarea se pronunță dacă instanța constată, dincolo de orice îndoială rezonabilă, că fapta există, constituie infracțiune și a fost săvârșită de inculpat*), dispoziții legale pe care solicităm să le aveți în vedere la soluționarea cauzei.

MOTIVE :

În fapt:

Inculpatul TELEPTEAN MIHĂIȚĂ a fost trimis în judecată prin rechizitoriul nr. 59/P/2012 al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Direcția Națională Anticorupție – Serviciul Teritorial Oradea, din 22.08.2013, pentru comiterea infracțiunilor de trafic de influență, complicitate la dare de mită și complicitate la luare de mită, prev. și ped. de art. 257 din Codul penal de la 1968 rap. la art. 6 din Legea nr. 78/2000, art. 26 Cod penal rap. la art. 255 Cod penal și art. 6 și 7 alin. 2 din Legea nr. 78/2000, art. 26 Cod penal rap. la art. 254 Cod penal și art. 6 și 7 alin. 1 din Legea nr. 78/2000.

FAȚĂ DE ACESTE DISPOZIȚII DIN RECHIZITORIU, ÎN CONTEXTUL ÎN CARE NU S-A DISPUS PÂNĂ ÎN ACEST MOMENT PROCESUAL SCHIMBAREA ÎNCADRĂRII JURIDICE ȘI - RAPORTAT LA MENȚIUNILE CONSEMNAȚE ÎN CAZIERUL INCULPATULUI TELEPTEAN MIHĂIȚĂ – ACESTA NU ESTE RECIDIVIST, **SUNT FĂRĂ SUPORT LEGAL RECENTELE CONCLUZII ORALE ȘI SCRISE ALE PARCHETULUI DE A SE REȚINE ART. 37 LIT. A) COD PENAL 1969 LA ÎNCADRAREA JURIDICĂ A INFRAȚIUNILOR DE TRAFIC DE INFLUENȚĂ ȘI COMPLICITATE LA DARE DE MITĂ.**

În esență, în rechizitoriu, procurorul a susținut că inculpatul TELEPTEAN MIHĂIȚĂ ar fi *pretins direct de la inc. Cocian Petru și Halas Mihai suma de 40.000 euro (câte 20.000 de persoană), pentru a-și exercita o influență reală asupra inc. Pușcaș Mircea – președintele de complet investit cu soluționarea apelului din dosarul nr. 4287/83/2009 ...*

din suma de 40.000 euro pretinsă, în cursul lunii septembrie 2012, inc. Halas Mihai i-a dat inc. Mihai Ioan Adrian (zis "Papițu") suma de 10.000 euro pentru a-i fi predată inc. Teleptean Mihăiță ... care a fost restituită inc. Halas Mihai.

Pentru a ajunge la această concluzie, procurorul a reținut că, deși în aparență cei doi inc. Teleptean Mihăiță și Mihai Ioan Adrian (zis "Papițu") vorbesc despre o activitate specific forestieră, se observă cu ușurință din lecturarea întregii convorbiri că, în realitate, prin folosirea unui limbaj codat, inc. Teleptean Mihăiță i-a spus inc. Mihai Ioan să le transmită inc. Cocian Petru și Halas Mihai că judecătorul Mircea Pușcaș - președintele completului de apel – oscilează între a pretinde și primi direct banii de la aceștia ("să cumpere pădurea") sau a le pretinde să cumpere un autoturism ("să-i tragă la drum auto") pentru a disimula pretențiile sale financiare. În cel din urmă caz, conform cerinței judecătorului Mircea Pușcaș, inc. Cocian Petru și Halas Mihai trebuiau să-și schimbe avocatul.

Tot în rechizitoriu, dar și în concluziile orale ale procurorului susținute cu ocazia dezbaterilor din 12.03.2021, precum și în concluziile scrise ale Parchetului de pe lângă Curtea de Apel Cluj din ziua de ieri, 24.03.2021, s-a mai făcut precizarea ritoasă că inc. Cocian Petru și Halas Mihai nu au desfășurat și nu desfășoară afaceri cu material lemnos ...

Deasemenea, se susține că este mai mult decât evident că discuția dintre inc. Cocian Petru și Halas Mihai privitoare la cumpărarea pădurii, tragerea la drum auto și schimbarea tafistului îi viza pe inc. Cocian Petru și Halas Mihai, "pădurarul" fiind judecătorul Mircea Pușcaș, care urma să "dea finalul" în data de 26.09.2012, ora 21:10, când s-a întâlnit cu inc. Teleptean Mihăiță în parcare Bazinului Olimpic din Oradea ... inc. Cocian Petru și Halas Mihai au acceptat pretenția judecătorului Mircea Pușcaș, transmisă prin intermediul inc. Teleptean Mihăiță, aceea de a-și schimba avocatul ("tafistul"), pretenție care era condiționată de a fi "trași la drum auto". Prealabil angajării noului avocat, aspect impus de judecătorul Mircea Pușcaș, în data de 27 septembrie 2012, acesta i-a cerut inc. Teleptean Mihăiță să vândă mașina cumnatului său, Ciarnău Victor, un autoturism de lux, BMW, pe care inc. Cocian Petru și Halas Mihai trebuiau să-l cumpere, conform pretinderii magistratului la un preț mai mare decât prețul real al mașinii (pentru "ca să poată să ... na, ca pe oameni"), adică pentru a pronunța o soluție favorabilă celor doi inc. Cocian Petru și Halas Mihai în dosarul nr. 4287/83/2009 ... În data de 20 oct. 2011, martorul Roșca Vasile i-a vândut făptuitorului Ciarnău Victor – cumnatul judecătorului Mircea Pușcaș - un autoturism de lux marca BMW 740 D, BH-79-VIC, cu suma de 42.000 euro, la acea dată acesta fiind prețul de piață al unui autoturism cu caracteristicile prevăzute în cartea de identitate. Cu toate

acestea, în data de 27 septembrie 2012, făpt. Ciarnău Victor, după o prealabilă înțelegere cu judecătorul Mircea Pușcaș, i-a pretins inc. Telepțean Mihăiță suma de 48.000 euro, reprezentând prețul autoturismului BMW.

Se mai alege concluzia (fără suportul probator al unei expertize) că, în realitate, la acea dată, prețul de piață al unui asemenea autoturism era cuprins între 35.000 – 40.000 euro ... iar judecătorul Mircea Pușcaș își formase un mod de operare din a pretinde unor justițiabili sau persoane din lumea interlopă să achiziționeze de la cumnatul său, Ciarnău Victor, autoturisme de lux la prețuri mult mai mari decât prețul de piață, scopul acestui demers fiind fie pentru pronunțarea unor soluții favorabile, fie pentru a oferi, contrar legii, consultanță juridică unor persoane despre care avea cunoștință că încalcă legea.

STAREA DE FAPT "STABILITĂ" DE PROCURORI ȘI CONCLUZIILE ACESTORA DE CONDAMNARE A INCULPATULUI TELEPȚEAN MIHĂIȚĂ SUNT FĂRĂ SUPT PROBATORIU ȘI SUSȚINUTE FĂRĂ O JUSTĂ TRIMITERE LA DISPOZIȚII LEGALE INCIDENTE SAU LA O JURISPRUDENȚĂ RELEVANTĂ.

I.

Apreciam că, la ora actuală, procurorii se află în eroare cu privire la probele care sunt cuprinse în ceea ce ei numesc "ansamblul probator".

Susținem că aceștia ignoră sau interpretează greșit semnificațiile incontestabile ce rezultă din:

- a). decizia nr. 222/2019 a Înaltei Curți de Casație și Justiție;
- b). încheierea dvs. din 03.07.2020.

a). Prin **decizia nr. 222/2019** a Înaltei Curți de Casație și Justiție, în temeiul art. 421 pct. 2 lit. b Cod pr.pen., a fost desființată sentința nr. 114/2016 a Curții de Apel Cluj și s-a dispus trimiterea cauzei la Curtea de Apel Cluj pentru rejudecarea cauzei, motivându-se că – **în caz contrar** – părțile ar fi private de un grad de jurisdicție întrucât DNA ST Oradea nu a depus la dosar toate probele administrate în timpul urmăririi penale, fiind "recuperate" pentru dosar abia în apel.

Astfel, urmare celor dispuse de Înalta Curte de Casație și Justiție prin încheierea din 27.02.2018, au fost atașați la dosarul cauzei – fiind însoțiți de adresa de înaintare nr. 59/P/2012 din 23.03.2018 – **32 de noi suporta optici ce conțin datele**

suplimentare rezultate din activitatea de supraveghere tehnică, arhivate la sediul parchetului în temeiul art. 142 alin. 6 teza 1, cu privire la care s-a apreciat de către procurorul de caz că nu ar conține date ce privesc faptele ce formează obiectul judecății.

Aceste constatări ale instanței de control judiciar au relevanță și permit concluzii cu privire la lipsa de loialitate a administrării probelor în faza de urmărire penală.

b). Prin încheierea dvs din 03.07.2020, a fost constată *nulitatea absolută a probelor obținute din exploatarea mijloacelor de supraveghere tehnică și s-a dispus înlăturarea din materialul probator a proceselor verbale de redare a convorbirilor și comunicațiilor ori a oricărui tip de comunicare de la distanță și a suportilor optici aferenți.*

Această hotărâre are relevanță pentru stabilirea conținutului "*ansamblului probator*", urmând să vă solicităm a constata că aceste probe nu se mai regăsesc la dosar, nu se cunoaște conținutul celor 32 de "noi" suporti optici și, implicit, câtă vreme nu au mai fost puse în discuția contradictorie a părților, nu pot fi folosite în cauză.

Or, un aspect fundamental al dreptului la un proces echitabil în procedurile penale îl reprezintă **elementul contradictoriu**, trebuind să existe egalitatea armelor între acuzare și apărare. **Dreptul la un proces în contradictoriu** într-un caz penal include și urmărirea penală, în cadrul căreia *trebuie să se acorde posibilitatea de a avea cunoștințe și observații cu privire la elementele de probă prezentate de către cealaltă parte.* În plus, articolul 6 § 1 din Convenția europeană a drepturilor omului și a libertăților fundamentale prevede că *organele procuraturii trebuie să prezinte apărării toate probele materiale aflate în posesia lor, atât pentru, cât și împotriva acuzatului* (a se vedea, *mutatis mutandis*, Rowe și Davis, § 60) (*Natunen vs Finlanda*, §39).

Pe de altă parte, a fost dovedită încă o dată justețea susținerii noastre asupra lipsei de loialitate a administrării probelor în faza de urmărire penală.

Astfel, s-a reținut că aceste probe *sunt contaminate și contribuția SRI în prezenta cauză nu s-a limitat la asigurarea suportului tehnic, ci au fost efectuate acte de urmărire penală care au fost și sunt date în competența exclusivă a organelor de urmărire penală.*

Excluderea dispusă de dvs este firească și constituie o aplicare a considerentelor Deciziei Curții Constituționale a României nr. 22/2018:

"20. ... Curtea reține că procesul dovedirii acuzației în materie penală, dincolo de orice îndoială rezonabilă, este unul complex, ce presupune realizarea de către instanțele de judecată a unei atente și detaliate analize a probelor administrate în dosarul cauzei, precum și excluderea dintre acestea a probelor obținute în mod nelegal, proces care trebuie finalizat prin pronunțarea unei soluții, bazate pe un raționament juridic ce trebuie să facă abstracție de informațiile furnizate de probele declarate nule.

21. Acest proces este, prin urmare, unul cognitiv, specific psihologiei judiciare, ce presupune formarea unei convingeri intime a judecătorului, referitoare la vinovăția inculpatului. Așa fiind, procesul cognitiv analizat se desfășoară după reguli psihologice proprii, ce presupun, în mod intrinsec, printre altele, o apreciere proprie, subiectivă a judecătorului cu privire la informațiile analizate, existente în cuprinsul dosarului. Pentru acest motiv, eliminarea juridică, dintr-un dosar penal, a probelor declarate nule nu implică și excluderea lor, într-o manieră automată, din sfera realității, așa cum aceasta este percepută de către magistratul investit cu soluționarea cauzei. Altfel spus, excluderea probelor obținute în mod nelegal din procesul penal, ca o consecință juridică a nulității mijloacelor de probă/procedurilor probatorii, presupune o simplă eliminare a posibilității dezvoltării unor raționamente juridice pe baza acestora, în scopul soluționării cauzei, fără a putea determina și pierderea din memoria magistratului a informațiilor cunoscute în baza acestor mijloace de probă.

22. Acest mecanism juridico-cognitiv este cel avut în vedere de legiuitor cu prilejul reglementării instituției nulității probelor, constituind o variantă ideală de aplicare a dispozițiilor [art. 103](#) coroborate cu cele ale [art. 102](#) din Codul de procedură penală. Eficacitatea acestuia este însă afectată de menținerea în dosarul cauzei a mijloacelor de probă, corespunzătoare probelor declarate nule, mijloace de probă ce constituie, de fapt, o formă de exprimare, pe un suport material, a respectivelor probe, conform celor reținute de Curtea Constituțională prin Decizia [nr. 383](#) din 27 mai 2015. Așa fiind, accesul permanent al judecătorului investit cu soluționarea cauzei penale la mijloacele materiale de probă declarate nule nu poate avea ca efect decât o readucere în atenția judecătorului, respectiv o reîmprospătare a memoriei acestuia cu informații care pot fi de natură a-i spori convingerile referitoare la vinovăția/nevinovăția inculpatului, dar pe care nu le poate folosi, în mod legal, în soluționarea cauzei. Astfel, fiecare nouă potențială examinare a unor probe declarate nule, de către

instanța de judecată, determină un proces psihologic caracterizat prin contradicția informațiilor cunoscute de judecător cu cele pe care el este obligat să le aibă în vedere la soluționarea raportului juridic penal de conflict ce face obiectul cauzei. În aceste condiții, în situația în care probele obținute în mod nelegal sunt de natură a demonstra vinovăția făptuitorului, observarea lor repetată de către instanța de judecată sporește și chiar materializează riscul înlocuirii acestora, în cadrul raționamentului judiciar, cu simpla convingere formată, prin mecanisme pur cognitive, tocmai pe baza respectivelor probe, operațiune logică nepermisă judecătorului, având în vedere prevederile art. 102 și art. 103 din Codul de procedură penală. Mai mult, o atare ipoteză este de natură a face imposibilă aplicarea principiului in dubio pro reo, reglementat la art. 4 alin. (2) din Codul de procedură penală, conform căruia orice îndoială în formarea convingerii organelor judiciare se interpretează în favoarea suspectului/inculpatului, principiu ce constituie, de fapt, o altă garanție juridică a prezumției de nevinovăție și, prin aceasta, a dreptului la un proces echitabil.

23. Prin urmare, cu toate că excluderea juridică a probelor obținute în mod nelegal din procesul penal apare ca fiind o garanție suficientă a drepturilor fundamentale anterior menționate, această garanție este una pur teoretică, în lipsa îndepărtării efective a mijloacelor de probă obținute în mod nelegal din dosarul cauzei. Mai mult, menținerea acestora în dosar, pe parcursul soluționării eventualelor căi ordinare și extraordinare de atac, ce pot fi invocate, nu poate produce decât același efect cognitiv contradictoriu, de natură a afecta procesul formării convingerii dincolo de orice îndoială rezonabilă a completului de judecată investit cu soluționarea cauzei, referitoare la vinovăția sau nevinovăția inculpatului (sublinierea noastră – avocat Alexandru Lele).

24. În aceste condiții, Curtea conchide că excluderea juridică a probelor obținute în mod nelegal în procesul penal, în lipsa înlăturării lor fizice din dosarele penale constituite la nivelul instanțelor, este insuficientă pentru o garantare efectivă a prezumției de nevinovăție a inculpatului și a dreptului la un proces echitabil al acestuia."

În concluzie:

Procesele verbale de redare a convorbirilor și comunicațiilor, precum și suportii optici aferenți nu fac parte din "ansamblul probator" al cauzei, nu se mai regăsesc la dosar, iar orice referire la acestea este fără relevanță, mai ales în condițiile în care nu se cunoaște conținutul celor 32 de "noi" suportii optici și, implicit, câtă vreme nu au mai fost puse în discuția contradictorie a părților, nu pot fi folosite în cauză.

Insistența parchetului de a specula cu privire la semnificația unor termeni, acte sau fapte ale inculpaților este fără suport legal și probator, concluziile de vinovăție fiind contrazise (oricum, nesustținute) de probele materiale și testimoniale legal administrate în cauză.

II.

Lipsa de loialitate a procurorilor în administrarea probelor

Ascunderea celor 32 suportați optici, precum și cedarea de către procuror a rolului său de organ de urmărire penală în favoarea SRI și, implicit, în favoarea unor interese străine actului de justiție, dovedesc lipsa de loialitate procesuală în administrarea probelor în timpul urmăririi penale, justificând concluzia noastră că **aceste practici lipsesc de credibilitate** - prin contaminare și prin dezvăluirea unor scopuri ce nu au servit aflării adevărului – **celelalte probe administrate într-o asemenea activitate de urmărire penală, în astfel de condiții subiective, abusive și arbitrării.**

Cele două abuzuri dovedite permit cu atât mai puțin speculațiile de felul celor emise în continuare de parchet, care, practic, nu și-a modificat alegațiile din actul de sesizare și nu ține cont de constatările ce decurg din cele două hotărâri judecătorești mai sus evocate.

În plus față de cele două vicii majore constatate deja, se impune să analizați - și să trageți aceleași concluzii asupra lipsei de fiabilitate a probelor în acuzare - următoarele aspecte:

a). **Procurorul de caz a dovedit o "grijă" deosebită pentru a da impresia că a fost preocupat să asigure dreptul la apărare și pentru soluționarea legală a situației judiciare a numiților Cocian Petru și Halas Mihai, punându-le imediat la dispoziție un așa zis "apărător ales" în persoana avocatului Biro Vasile, personaj sinistru care și-a încălcat rolul nobil de a apăra și de a-și consilia corect clienții. De altfel, așa cum rezultă din declarațiile celor doi inculpați induși în eroare cu perfidie, inculpații nu-l cunoscuseră anterior pe Biro, le-a fost "pus la dispoziție" de către procurorul de caz și așa-zisul apărător nu a acceptat să i se plătescă onorariu desi se declarase "ales".**

Astfel, în baza unui plan bine ticluit, procurorul de caz i-a adus cu mandat de aducere pe numiții Cocian Petru și Halas Mihai la Satu Mare. Acesta le-a prezentat înregistrarea ambientală a discuțiilor purtate de ei cu denunțatorul Codrescu Nicolae la Sighetu Marmăției și, ca variantă de salvare, le-a sugerat să facă denunțuri pentru pretinse infracțiuni de corupere a unuia dintre magistrații care-i judeca la Curtea de Apel

Oradea.

Deși, în declarațiile inițiale, Cocian Petru și Halas Mihai au negat faptele de corupție ce li se sugera să declare că le-ar fi săvârșit, aceștia au cedat în fața veritabilului șantaj la care au fost expuși prin prezentarea înregistrării ambientale a discuțiilor purtate de ei cu denunțatorul Codrescu Nicolae la Sighetu Marmăției, li s-au prezentat în mod exacerbant consecințele penale ale acestora, mizându-se și pe perspectiva sumbră ce venea deja pentru ei ca urmare a condamnării suferite la fond în dosarul nr. 4287/83/2009.

Procurorul nu le-a asigurat timpul necesar pentru pregătirea apărării și nu le-a permis să apeleze telefonic și să se consulte cu avocații pe care îi cunoșteau și îi aveau aleși în cealaltă cauză, aflată pe rolul Curții de Apel Oradea, astfel încât – ademeniți de promisiunile cu favoruri judiciare în urma colaborării – Cocian Petru și Halas Mihai au cedat temporar șantajului, ca formă de apărare provizorie în fața abuzului pe care îl conștientizau, fiind lipsiți de o apărare reală și loială.

Or, articolul 6 §3 (b) din Convenție garantează acuzatului "posibilitățile necesare pregătirii apărării sale" și, prin urmare, el implică faptul că **activitatea de apărare trebuie să cuprindă tot ceea ce este "necesar" pentru a pregăti procesul. Acuzatul trebuie să aibă posibilitatea de a organiza apărarea în mod corespunzător și fără restricție în ceea ce privește posibilitatea de a pune toate argumentele relevante în fața instanței de judecată** și, astfel, de a influența rezultatul procedurii (a se vedea *Can vs Austria*, nr. 9300 / 81, § 53, raportul Comisiei din 12 iulie 1984, seria A nr 96, *Moiseiev vs Rusia*, nr 62936/00, § 220, 9 octombrie 2008). De asemenea, prin **hotărârea din 21 aprilie 1998 din dosarul Daud vs. Portugalia**, s-a statuat că *„instanța de judecată are obligația să înlăture orice manifestare de superficialitate și formalism în ceea ce privește respectarea dreptului la apărare. Acest drept, prin importanța pe care o reprezintă, excede chiar sferei interesului învinuitului și inculpatului, pentru că acest drept interesează întreg procesul penal și activitatea judiciară în general”*.

b). Solicitarea inculpatului Teleptean Mihăiță de a-i fi încuviințată martorii Ianța Liviu și Hodoșan Gheorghe a fost posibilă numai după ce – abia la data de 21.05. 2018 - Centrul de Reținere și Arest Preventiv al IPJ Satu Mare ne-a permis să studiem și să fotocopiem dosarul întocmit pe numele său la CRAP al IPJ Satu Mare ca urmare a reținerii operate la data de 29.11.2012 și a arestării preventive pe 30 de zile, dispuse prin încheierea nr. 58/CC/30.11.2012.

Orice solicitare anterioară ar fi fost fără rezultat pozitiv (sens în care evocăm opoziția consecventă a procurorilor de ședință la

încuviințarea acestor martori) câtă vreme, în lipsa înscrisurilor din dosarul de la arest, nu aveam altfel nicio posibilitate de a dovedi că Teleptean Mihăiță a fost vizitat de ofițerul Hodoșan la CARP în afara unui cadru legal, fără ca scoaterile din arest să fie justificate de administrarea în aceeași zi a unor probe, ci era vizitat numai pentru a fi determinat să fac denunțuri împotriva judecătorului Mircea Pușcaș și contra altor persoane de pe lista procurorilor de la DNA ST Oradea.

Credibilitatea celor doi lucrători de poliție nu este afectată de momentul procesual în care ei au fost propuși, încuviințați și audiați ca martori, valoarea probatorie a depozițiilor acestora fiind rezultatul coroborării acestora cu celelalte probe administrate în cauză.

c). Presiunile insidioase asupra inculpatului Teleptean Mihăiță au fost exercitate și pe ale mediatică, sursa articolelor de presă fiind comunicatele DNA (în care se foloseau termeni cerți despre vinovăția noastră), dar și informațiile furnizate "pe surse" din dosarul de urmărire penală, aflat atunci în custodia exclusivă a DNA ST Oradea.

Astfel, **la 29 noiembrie 2012, Direcția Națională Anticorupție a emis comunicatul nr. 883/VIII/3**, prin care opinia publică a fost informată că "*procurorii din cadrul Direcției Naționale Anticorupție – Serviciul Teritorial Oradea efectuează cercetări penale față de inculpații COCIAN PETRU și HALAS MIHAI în sarcina cărora s-au reținut infracțiunile de trafic de influență și dare de mită.*

Din Ordonanța de punere în mișcare a acțiunii penale întocmită de procurori, a rezultat următoarea stare de fapt:

În data de 2 iunie 2012, inculpații Cocian Petru și Halas Mihai au pretins de la un denunțător suma de 20.000 Euro, lăsându-l să creadă că au influență asupra unui judecător de la Curtea de Apel Oradea, pe care-l vor determina să pronunțe o soluție favorabilă într-un dosar penal în care denunțătorul și cei doi inculpați au fost trimiși în judecată.

*De asemenea, în cursul lunii septembrie 2012, inculpații Cocian Petru și Halas Mihai au promis unui judecător de la Curtea de Apel Oradea că, **prin intermediar (s.n. – A.L.)**, vor achiziționa de la o rudă a judecătorului un autoturism la un preț mai mare decât prețul real al mașinii, pentru ca judecătorul să pronunțe o soluție favorabilă celor doi inculpați în cauza penală menționată mai sus."*

Astfel, fiind folosite informații ce puteau proveni numai de la procurorii DNA ST Oradea, la scurt timp după emiterea comunicatului, la data de 07 decembrie 2012, în săptămânalul local Bihoreanul, în ediția *on line* și în ediția tipărită, a fost publicat un vast articolul cu titlul "**Șpagă pentru libertate: Judecătorul Mircea Pușcaș, destinatarul mitei de la traficantii de țigări?**", în care se arată, printre altele, că "*joia trecută, procurorii Direcției Naționale Anticorupție au anunțat arestarea a doi*

maramureșeni, Petru Cocian și Mihai Halas, acuzați că au încercat să cumpere bunăvoința unui judecător de la Curtea de Apel Oradea pentru o sentință favorabilă în procesul lor de contrabandă cu țigări. Prețul, după cum chiar cei doi au dezvăluit procurorilor, era de 40.000 euro, sumă ce urma să ajungă în buzunarul magistratului prin intermediul unei cunoștințe comune, Mihai Teleptean, moroșan la origine, dar mutat de câțiva ani cu afaceri nu tocmai curate în Bihor. Teleptean a fost și el arestat, sub acuza de trafic de influență și complicitate la dare de mită (s.n. – A.L.), iar BIHOREANUL a aflat că magistratul este fostul șef al secției penale, Mircea Pușcaș."

În calitatea sa de om de afaceri cunoscut pe plan local, toate aceste alegeri au avut rolul de a-l face pe Teleptean Mihăiță să cedeze în fața presiunilor și a promisiunilor, toate menite să declare că a avut o înțelegere cu judecătorul Mircea Pușcaș.

d). Tot în categoria abuzurilor procesuale menite să favorizeze exercitarea de presiuni asupra inculpaților se încadrează și înregistrarea inițială a dosarului la o structură a parchetului care – raportat la faptul că se cunoștea persoana vizată de anchetă, respectiv magistratul judecător Mircea Pușcaș - nu are competență după calitatea persoanei, respectiv la Biroul Satu Mare, alta decât cea competentă, respectiv Serviciul Teritorial Oradea.

Astfel, la data de 01.06.2012, a fost înregistrat la DNA - Serviciul Teritorial Oradea autodenunțul lui Codrescu Nicolae, pe care a fost pusă următoarea rezoluție "P - Trafic de influență. Cumpărare de influență. Procuror șef serviciu".

Totuși, nu se înregistrează dosar penal la Serviciul Teritorial Oradea ci, în aceeași zi, autodenunțul este trimis prin fax la Biroul Satu Mare, unde se formează dosarul nr. 59/P/2012, opțiune a DNA ce, eventual, s-ar putea justifica și prin referire la calitatea persoanelor, care nu sunt din Oradea (deși traficul de influență, atât cel afirmativ din 2009 cât și cel presupus în 2012, s-ar fi săvârșit la Oradea).

Această justificare nu mai este însă valabilă din momentul în care, la data de 26.11.2012, se începe urmărirea penală în dosarul nr. 59/P/2012 al Biroului Satu Mare pentru trafic de influență și dare de mită, constând în aceea că "*în data de 2 iunie 2012, inculpații Cocian Petru și Halas Mihai au pretins de la un denunțator suma de 20.000 Euro, lăsându-l să creadă că au influență asupra unui judecător de la Curtea de Apel Oradea, pe care-l vor determina să pronunțe o soluție favorabilă într-un dosar penal în care denunțatorul și cei doi inculpați au fost trimiși în judecată. De asemenea, în cursul lunii septembrie 2012, inculpații Cocian Petru și Halas Mihai au promis unui judecător de la Curtea de Apel Oradea că, prin intermediar, vor achiziționa de la o*

rudă a judecătorului un autoturism la un preț mai mare decât prețul real al mașinii, pentru ca judecătorul să pronunțe o soluție favorabilă celor doi inculpați în cauza penală menționată mai sus".

Este evident că, raportat atât la primul organ sesizat (ST Oradea), cât și la noua încadrare juridică (trafic de influență și dare de mită la o instanță din Oradea, infracțiuni corelative celei de luare de mită, al cărei făptuitor se contura că ar fi din Oradea), precum și având în vedere că noul suspect țintă ar fi judecător de la Curtea de Apel Oradea, competența teritorială aparținea de drept, după începerea urmăririi penale în forma mai sus evocată, numai Serviciului Teritorial Oradea.

Logica acestei veritabile manevre procedurale se poate decela din analiza modului în care s-au dispus și judecat măsurile preventive față de inculpați.

De asemenea, scopul eludării de către procurorii DNA a dispozițiilor legale privind competența teritorială și după calitatea persoanei a fost acela de **a obține mai lesne autorizații de interceptare și înregistrare**, de la o instanță mai obedientă decât aceea la care funcționa judecătorul vizat de demersul lor penal.

Dincolo de faptul că arestarea s-a dispus cu mare lejeritate la Tribunalul Satu Mare (de la Parchetul căruia tocmai fusese promovată ca șef de serviciu DNA Oradea procurorul de caz, însă parchetul nu a depus la dosar delegarea personală a procurorului șef al Serviciului Teritorial Oradea, Marius Iancu, în baza căreia a efectuat actele de urmărire penală în dosarul înregistrat la o altă structură teritorială, Biroul Satu Mare), **la această instanță au fost folosite apoi tot soiul de mici piedici administrativ-judiciare pentru a câștiga timp în folosul procurorilor, care erau conștienți de lipsa unui probatoriu solid pentru dovedirea acuzațiilor și aveau nevoie de un răgaz pentru a identifica eventuale probe sau pentru a obține complicități ale unor delatori.**

Astfel, în ceea ce îl privește pe inculpatul Teleptean Mihăiță, așa cum se reține și prin **decizia penală nr. 1018/R/2012** a Curții de Apel Oradea, **Tribunalului Satu Mare a tergiversat 8 zile trimiterea dosarului 11920/83/P/2012 la instanța de control judiciar** (deși termenul legal stabilit cu caracter imperativ de art. 160/9 alin. 3 Cod pr. pen. de la 1969 era de 24 de ore!), **tocmai pentru a îngădui DNA să cheme alte persoane care să convingă inculpatul să dea declarații împotriva judecătorului Mircea Pușcaș!** (Iată, deci, că încă de atunci, **semnalăm aceste practici ale DNA ST Oradea**, iar inculpatul Teleptean Mihăiță îmi comunicase despre vizitele confidentiale ale unor lucrători de poliție din Oradea la CRAP Satu Mare, organizate de procurorii DNA pentru a-l convinge să facă denunțuri contra judecătorului Mircea Pușcaș! Imposibilitatea de a dovedi în perioada respectivă aceste vizite ne-a

împiedicat atunci să solicităm audierea ofițerilor Ianța Liviu și Hodoșan Gheorghe, iar solicitarea noastră a fost făcută numai când aceștia nu-și mai puteau nega activitățile pentru care au fost duși de DNA ST Oradea la CRAP Satu Mare!).

III.

Valoarea probatorie a probelor de la dosar.

Apreciem că acuzațiile aduse inculpatului Teleptean Mihăiță sunt nefondate sub aspectul defectuoasei interpretări a ansamblului probator de la dosar, întrucât, pentru a stabili și reține starea de fapt, procurorul evocă doar "*probele care confirmă vinovăția*", fără a face o analiză pertinentă și individualizată a acestora.

Așa cum am precizat și la ultimul termen, stăruim ca la judecarea noastră să dați întâietate dispozițiilor legale care reglementează interpretarea și evaluarea materialului probator, precum și principiului aflării adevărului, cu accent pe principiul liberei aprecieri a probelor și standardul "*dincolo de orice îndoială rezonabilă*".

Probele nu au o valoare *a priori* stabilită, importanța acestora rezultând în urma aprecierii lor de către judecător consecutiv analizei ansamblului probatoriu administrat în mod legal și loial în cauză.

Art. 103 alin. (1) Cod de procedură penală consacră principiul liberei aprecieri a probelor potrivit căruia niciuna dintre probele administrate în cauză nu are o valoare predeterminată, iar valoarea probantă a fiecărui mijloc de probă administrat este aceeași.

Prin urmare, nu există un criteriu legal de stabilire a priorității în evaluarea unui anumit mijloc de probă și de atribuire a unei valori probante superioare a vreunui dintre mijloacele de probă administrate. Astfel, **organele judiciare trebuie să evalueze toate probele administrate în mod legal** în cursul procesului penal, fiecare dintre acestea având, în esență, o valoare probantă egală.

Aprecierea probelor se face întotdeauna motivat, organele judiciare având obligația de a justifica soluțiile sau hotărârile pe care le iau cu privire la existența infracțiunii și a vinovăției inculpatului. **Instanța hotărăște motivat, cu trimitere la toate probele evaluate**, în vederea evitării arbitrariului în procesul penal.

Codul de procedură penală a preluat standardul de probă din *common law* în ceea ce privește gradul de convingere al judecătorului pentru a putea reține situația de fapt care face obiectul procesului penal.

Astfel, potrivit art. 103 alin. 2 teza a II-a Cod procedură penală, condamnarea se dispune doar atunci când instanța are convingerea că acuzația a fost dovedită *dincolo de orice îndoială rezonabilă*. Acest

standard trebuie să joace un rol vital în cadrul procesului penal și constituie principalul instrument pentru reducerea riscului comiterii de erori judiciare.

În această concepție, orice evaluare a probelor este subsumată prezumției de nevinovăție, care se constituie într-o regulă probatorie fundamentală ce stă la baza sistemului acuzatorial.

Ca atare, în dreptul esențialmente adversarial, orice proces de evaluare a probelor trebuie să pornească de la premisa inocenței acuzatului, cheia de interpretare a probelor fiind capacitatea de a înlătura pentru orice observator obiectiv această prezumție relativă.

Existența unor probe dincolo de orice îndoială rezonabilă reprezintă în plus și o componentă esențială a unui proces echitabil (*due process and fair treatment*) și instituie obligația pentru acuzare de a proba toate elementele de vinovăție de o manieră aptă să înlătore dubiul.

Noua abordare este consecutivă unei **soluții a instanței de control constituțional din anul 2001, în care s-a considerat că art. 63 alin. 2 Cod procedură penală din 1968, în temeiul cărora "aprecierea fiecărei probe se face de organul de urmărire penală și de instanța de judecată potrivit convingerii lor" contravine dispozițiilor art. 123 alin. 2 din Constituție care prevede că "Judecătorii sunt independenți și se supun numai legii"**.

În motivarea acestei soluții, Curtea Constituțională a constatat că, în Adunarea Constituantă, în cadrul dezbaterilor pe articole a proiectului de Constituție și a Raportului Comisiei de redactare (M.Of. nr. 35 din 13 noiembrie 1991 și, respectiv, nr. 36 din 14 noiembrie 1991), a fost discutată propunerea de amendament referitoare la completarea tezei finale a alin. 2 al art. 123 din Constituție cu sintagma "*și intimei lor convingeri*". **După dezbateri aprinse, Adunarea Constituantă a respins cu majoritate de voturi acest amendament, exprimându-și în acest sens, în mod expres, voința ca judecătorii să se supună numai legii, iar nu și intimei lor convingeri.**

Prin urmare, reglementarea cenzurată anterior de Curtea Constituțională permitea judecătorului să se conducă după conștiința sa, care, spre deosebire de convingere (aceasta implicând certitudine, siguranță), presupune un sentiment intuitiv.

Standardul *dincolo de orice îndoială rezonabilă* trebuie raportat la ansamblul probelor administrate în cauză, nu la fiecare probă în parte. Astfel, **proximitatea certitudinii trebuie să rezulte din evaluarea ansamblului materialului probator administrat în cauză cu respectarea exigențelor de legalitate și loialitate ale procedurii.** Acest standard, care este complementar celui care garantează prezumția de nevinovăție potrivit căruia orice dubiu profită acuzatului (*in dubio pro*

reo), se află în strânsă legătură cu principiul aflării adevărului și urmărește reducerea riscurilor producerii unor erori judiciare.

Față de cele de mai sus, solicităm onoratei instanțe de fond ca starea de fapt pe care o va reține să se realizeze prin raportare exclusivă și obiectivă la probele administrate în mod legal în cauză, cu respectarea exigențelor impuse de art. 103 și 396 alin. 2 Cod procedură penală, cât și din prisma contextului general în care este plasată, fatalmente, cauza, de a fi și subsemnatul inculpat TELEPTEAN MIHĂIȚĂ victimă colaterală în războiul declanșat de DNA ST Oradea împotriva domnului judecător Mircea Pușcaș.

În prezentul dosar penal, atunci când a început și a efectuat urmărirea penală, precum și atunci când l-a pus sub acuzare și trimis în judecată pe inculpat, **organul de urmărire penală nu a avut în vedere cu consecvență principiile de bază în aprecierea probelor administrate în cauză**, dar nici alte principii ale procesului penal.

Practic, din faza actelor premergătoare și până la redactarea rechizitoriului, **toate actele procesuale și procedural penale efectuate sunt expresia lipsei de loialitate procesuală**, actele administrate în timpul urmăririi penale fiind realizate numai cu scopul de a obține cu orice preț o condamnare a inculpatului Pușcaș Mircea, fie și împotriva realității faptice, prin sfidarea adevărului și prin interpretarea tendențioasă a probelor, ceilalți inculpați din dosar fiind victime ale refuzului lor de a participa la fabricarea probelor care să dovedească vinovăția magistratului judecător, respingând promisiunile făcute de procurorii DNA.

IV.

Susținem că, raportat la conținutul faptelor sale reale, inculpatul Teleptean Mihăiță nu este vinovat de săvârșirea infracțiunilor pentru care a fost trimis în judecată întrucât nu sunt îndeplinite condițiile de tipicitate pentru a se reține în sarcina sa existența infracțiunilor de trafic de influență, complicitate la dare și, respectiv, la luare de mită, lipsind elementul material.

Astfel, **elementul material al infracțiunii de trafic de influență constă în acțiunea de traficare a influenței**, care se poate realiza prin a) **pretinderea** de la cumparatorul de influență a unei sume de bani sau a altui folos, spre a interveni pe lângă un functionar asupra caruia autorul are sau lasă să se inteleagă că are influență, b) **primirea** de bani sau alte foloase necuvenite de la cumpărătorul de influență și c) **acceptarea promisiunii** de bani sau alte foloase necuvenite.

"Pretinderea" are loc atunci cand destinatarul cererii, presupusul cumpărător de influență, ia cunostinta de continutul acesteia. Or, din ansamblul probelor administrate în timpul urmăririi penale și la instanța de fond, rezultă fără putință de tăgadă faptul că **inculpatul TELEPTEAN MIHĂIȚĂ nu a pretins nimănui nicio sumă de bani sau alte foloase, cu atât mai puțin denunțatorului Codrescu Nicolae, pe care nu l-a cunoscut niciodată.** De asemenea, nici din conținutul real al discuțiilor sale cu inculpații MIHAI IOAN ADRIAN și COCIAN PETRU nu se poate concluziona că a comis astfel de fapte.

Față de aceste împrejurări esențiale, ignorate de procuror, considerăm că parchetul nu a fost în măsură ca, pe baza probelor de la dosar, să prezinte coerent și credibil pretinsa conduită și activitate infracțională a inculpatului Teleptean Mihăiță, din care să rezulte cu exactitate elementele constitutive ale infracțiunilor pentru care a fost trimis în judecată.

Raportat la cele de mai sus, apreciem că **nu a fost înfrântă prezumția de nevinovăție**, iar probele administrate dovedesc că Inculpatul Teleptean Mihăiță nu a săvârșit faptele pentru care a fost trimis în judecată și **nu există nicio probă directă sau indirectă privind vinovăția sa.**

Deși, în timpul cercetării judecătorești efectuate de către instanța de fond, prin readministrarea probelor de la urmărirea penală și prin înlăturarea probelor lovite de nulitate absolută, **au ieșit în evidență contradicții flagrante** între faptele reținute în rechizitoriu și declarațiile martorilor și ale inculpaților, precum și între declarațiile acestora și datele înserate în actele întocmite de către organele de urmărire penală, parchetul perseverează în continuare cu speculațiile privind vinovăția inculpatului Teleptean Mihăiță, **fără un suport probatoriu real și coerent.**

Apreciem că – dacă au existat infracțiunile de trafic de influență sau înșelăciune (astfel cum ar putea fi (re)încadrate juridic actele inculpaților Cocian Petru și Halas Mihai de a încerca să-și recupereze o sumă de bani de la denunțatorul Codrescu Nicolae, sumă datorată acestora ca urmare a unor afaceri nelegale derulate împreună anterior, folosind însă pretextul considerat de ei ca fiind mai convingător că banii solicitați sunt pentru a interveni pentru reducerea pedepsei lui Codrescu Nicolae la judecătorul cauzei în care acesta era inculpat) - acestea au fost posibil săvârșite în baza unor eventuale înțelegeri directe dintre coinculpații Cocian Petru și Halas Mihai, pe de o parte, și martorul Codrescu Nicolae, pe de altă parte, la care inculpatul TELEPTEAN MIHĂIȚĂ nu a asistat și despre care nu a avut cunoștință.

Considerăm că, urmare conduitei sale procesuale consecvente și coerente, dar și prin probele de la dosar legal administrate, acesta a răsturnat sarcina probei în privința pretensei sale vinovății și am dovedit că este nevinovat.

Pentru a întări această concluzie, subliniem că – în ciuda numeroaselor declarații de învinuit sau de inculpat pe care inculpatul Teleptean Mihăiță le-a dat în cauză – acesta nu s-a contrazis în afirmațiile făcute, ceea ce constituie dovada unei forme de sinceritate totale și de loialitate netrunchiată față de adevăr.

În sprijinul acestei solicitări, vă rog să aveți în vedere că declarațiile sale sunt concordante și necontrazise de probele certe, cu caracter material, legal administrate în cauză.

V.

În ciuda faptului că - urmare a înlăturării de la dosar a probelor lovite de nulitate absolută - procurorii nu au nici o probă prin care să dovedească conținutul convorbirilor dintre inculpatul Teleptean Mihăiță și ceilalți coinalțați, parchetul nu a modificat acuzațiile și a continuat să facă speculații și cu ocazia dezbaterilor din 12.03.2021.

La data de 26.11.2012, s-a început urmărirea penală în dosarul nr. 59/P/2012 al Biroului Satu Mare pentru trafic de influență și dare de mită, constând în aceea că "în data de 2 iunie 2012, inculpații Cocian Petru și Halas Mihai au pretins de la un denunțator suma de 20.000 Euro, lăsându-l să creadă că au influență asupra unui judcător de la Curtea de Apel Oradea, pe care-l vor determina să pronunțe o soluție favorabilă într-un dosar penal în care denunțatorul și cei doi inculpați au fost trimiși în judecată. De asemenea, în cursul lunii septembrie 2012, inculpații Cocian Petru și Halas Mihai au promis unui judcător de la Curtea de Apel Oradea că, prin intermediar, vor achiziționa de la o rudă a judecătorului un autoturism la un preț mai mare decât prețul real al mașinii, pentru ca judecătorul să pronunțe o soluție favorabilă celor doi inculpați în cauza penală menționată mai sus".

Pentru a ajunge la formularea acestui cadru procesual, procurorul a pornit de la alegația că prin folosirea unui limbaj codat, inc. Teleptean Mihăiță i-a spus inc. Mihai Ioan să le transmită inc. Cocian Petru și Halas Mihai că judecătorul Mircea Pușcaș - președintele completului de apel – **oscilează** între a pretinde și primi direct banii de la aceștia ("să cumpere pădurea") sau a le pretinde să cumpere un autoturism ("să-i tragă la drum auto") pentru a disimula pretențiile sale financiare.

Dincolo de împrejurarea că semnificația termenilor considerați suspecti și codați ("să cumpere pădurea", "să-i tragă la drum auto", "pădurar", "tafist", "drujbist" etc.) au corespondent concret în activitatea zilnică a inculpaților Teleptean Mihăiță, Mihai Ioan și Cocian Petru (astfel cum am dovedit cu înscrisurile depuse, dar și cu depozitiile martorilor care au cunoștință despre specificul activității în domeniul forestier, inclusiv cu declarațiile inculpaților), **procurorul încalcă regulile interpretării logice a probelor** și pe cele ce ar trebui să stea la baza refacerii/reconstituirii stării de fapt, care se realizează numai pe baza probelor și a logicii juridice.

Această pretinsă **oscilație** nu s-a stabilit de către procurorul de caz cum a fost soluționată/tranșată, respectiv ce variantă de a intra în posesia foloaselor necuvenite ar fi ales inculpatul Pușcaș Mircea, de care se susține – contrar realității dovedite de piesele dosarului nr. 4287/83/2009 - ar fi depins cauza, **starea de fapt fiind prezentată în mod confuz.**

Solicităm ca, la analizarea nevinovăției inculpatului Teleptean Mihăiță, să se aibă în vedere – în special - declarațiile de inculpat pe care le-a dat în fața instanței de fond (în ambele cicluri procesuale) și de apel, în care a explicat pe larg contextul faptelor sale și lipsa oricărei conotații penale a acestora.

De asemenea, **vă rugăm să aveți în vedere următoarele consideratii:**

- este incontestabil că **inculpatul Teleptean Mihăiță desfășoară activități în domeniul forestier**, sens în care a colaborat cu inculpații Cocian Petru, dar, în special, cu inculpatul Mihai Ioan-Adrian;
- s-au depus înscrisuri ce dovedesc incontestabil că și **inculpatul Cocian Petru a desfășurat activități legale, înregistrate și declarate la organele fiscale, în domeniul forestier**, contrar alegerii din rechizitoriu;
- inculpatul Teleptean Mihăiță a ținut o **comunicare permanentă cu inc. Mihai Ioan**, cu care era prieten din copilărie și avea grijă de părinții săi, în Maramureș;
- conținutul convorbirilor acestora putea fi accesat cu ușurință de către organele de urmărire penală, care ar fi avut ocazia să constate caracterul lor benign;
- inculpatul Teleptean Mihăiță **nu poate fi făcut responsabil de demersul oarecum inedit prin care inculpații Cocian Petru și Halas Mihai au încercat să-și recupereze banii de la denunțatorul Codrescu Nicolae**, care le datora o sumă

- importantă, aspect pe care inculpatul Teleptean Mihăiță l-a cunoscut numai după declanșarea cercetărilor față de el;
- **în mod rațional, nu se justifica o "investiție" atât de importantă la Curtea de Apel Oradea în traficarea unei hotărâri judecătorești ce urma să rămână definitivă abia la București,** cum, de altfel, rezultă și din înregistrarea ambientală efectuată în cauză;
  - **din conținutul acelei înregistrări rezultă afirmația inculpatului Cocian Petru, care a spus *expressis verbis*, "La Brașov trebe mers ... io când am fost, el a fost acolo, a zis că suntem trei cu probleme, că de aia n-am avut ce să discut cu Misu ... ", deci se exclude orice interpretare că s-ar fi apelat la inculpatul Teleptean Mihăiță pentru a-și trafica o iluzorie influență asupra judecătorului Mircea Pușcaș;**
  - din înscrisurile depuse de inculpatul Teleptean Mihăiță, rezultă că **acesta a avut autoturismul defect în perioada respectivă și i-a făcut reparații consistente, astfel că era în căutarea unui alt autoturism, pe care dorea să-l achiziționez legal;**
  - inculpatul Teleptean Mihăiță a **fost vizitat - în timp ce se afla în stare de arest și aveau acceptul procurorului – de persoane care au încercat să îl influențeze în sensul colaborării cu DNA contra judecătorului Mircea Pușcaș,** respectiv de doi lucrători de poliție de la IPJ Bihor, martorii Liviu Ianța și Hodoșan Gheorghe, ceea ce denotă că procurorul era conștient de fragilitatea probatoriului pe care îl avea.

Procurorul de caz nu a analizat contradicțiile flagrante dintre cele consemnate în înscrisurile de la dosar și concluziile trase de el.

De asemenea, organele de urmărire penală nu au remarcat contradicțiile dintre incertitudinea ce emană din preținsele probe evocate în rechizitoriu, pe de o parte, și alegațiile - cu titlu de certitudine – din acuzațiile ce i se aduc inculpatului Teleptean Mihăiță, pe de altă parte.

Totuși, în timpul cercetării judecătorești, prin readministrarea probelor de la urmărirea penală și administrarea altor probe noi, au ieșit în evidență – pe lângă neajunsurile de mai sus - și alte contradicții flagrante între preținsele probe, precum și între acestea și datele înserate în actele întocmite de organele de urmărire penală.

Cu ocazia cuvântului pe fondul cauzei, procurorul nu a reușit decât o forțată sistematizare a probațiunii evocate în rechizitoriu, deplângând înlăturarea de la dosar a interceptărilor făcute și

transcrise de SRI, la care însă – desi au fost declarate de dvs ca fiind lovite de nulitate absolută și chiar dacă nu se mai află la dosar – a făcut numeroase referiri, ca și cum ele ar fi un bun câștigat cauzei și nu o dovadă certă a abuzului și a lipsei de loialitate în desfășurarea anchetei penale. Cu privire la apărările punctuale formulate de inculpați în timpul cercetării judecătorești, parchetul le-a caracterizat ca formale și lipsite de consistență.

Aceste omisiuni și contradicții ale parchetului ne-au determinat să susținem, în concluziile orale, că *urmărirea penală a fost realizată în mod tendențios, cu încălcarea principiilor aflării adevărului și al loialității administrării probelor, tot constructul acuzator având, în realitate, rolul de a justifica demersul obstinant de a-l inculpa pe judecătorul Mircea Pușcaș, iar drumul spre magistratul-țintă este văzut de parchet ca fiind posibil numai prin inventarea verigii reprezentate de inculpatul TELEPTEAN MIHĂIȚĂ.*

În concluzie:

- 1). Nu a existat nicio înțelegere între inculpatul TELEPTEAN MIHĂIȚĂ și coinalpații COCIAN PETRU, HALAS MIHAI și MIHAI IOAN ADRIAN pentru a interveni, în cursul anului 2012, pe lângă dl. judecător Pușcaș Mircea în vederea facilitării situației lor judiciare și pentru obținerea unor pedepse mai ușoare în dosarul pe care primii doi și inculpatul CODRESCU NICOLAE îl aveau la Curtea de Apel Oradea;
- 2). Inculpatul TELEPTEAN MIHĂIȚĂ nu a avut nicio pretenție materială sau de altă natură față de inculpații COCIAN PETRU, HALAS MIHAI și CODRESCU NICOLAE pentru activitățile desfășurate în relația cu ei;
- 3). Inculpatul TELEPTEAN MIHĂIȚĂ nu a intervenit pe lângă judecătorul PUȘCAȘ MIRCEA pentru a-l determina să le acorde favoruri judiciare inculpaților COCIAN PETRU, HALAS MIHAI și CODRESCU NICOLAE.
- 4). Inculpatul TELEPTEAN MIHĂIȚĂ nu a convenit cu inculpații COCIAN PETRU, HALAS MIHAI și CODRESCU NICOLAE nicio modalitate de remitere a vreunei sume de bani către magistratul judecător PUȘCAȘ MIRCEA de la Curtea de Apel Oradea;
- 5). Inculpatul TELEPTEAN MIHĂIȚĂ nu a avut intenția de a-i ajuta pe inculpații COCIAN PETRU, HALAS MIHAI și

CODRESCU NICOLAE în eventualele activități infracționale comise de aceștia pentru rezolvarea unor mai vechi afaceri pe care le aveau.

În drept

Invocăm art. 396 alin (5), art. 16 alin. (1) lit. a, art. 398 rap. la art. 275 alin (3), toate din Cod pr. pen.

Față de cele de mai sus,
În temeiul textelor de lege evocate,
În baza probelor de la dosar și a argumentației cuprinse în concluziile noastre scrise și orale,

Vă solicităm să pronunțați o hotărâre legală și temeinică, de achitare sub aspectul tuturor infracțiunilor reținute în mod netemeinic de procuror în sarcina inculpatului Teleptean Mihăiță.

Vă mulțumim.

Cu deosebit respect,

Oradea, 25.03.2021

Inculpat Teleptean Mihăiță
prin avocat Alexandru Lele